

Ca khúc **TÀ ÁO XANH** Nhạc: **Đoàn Chuẩn** - Lời: **Từ Linh**

** Biên soạn: **Phan Anh Dũng** (Rockville, Maryland USA) **

Thực hiện: tháng 7, 2023

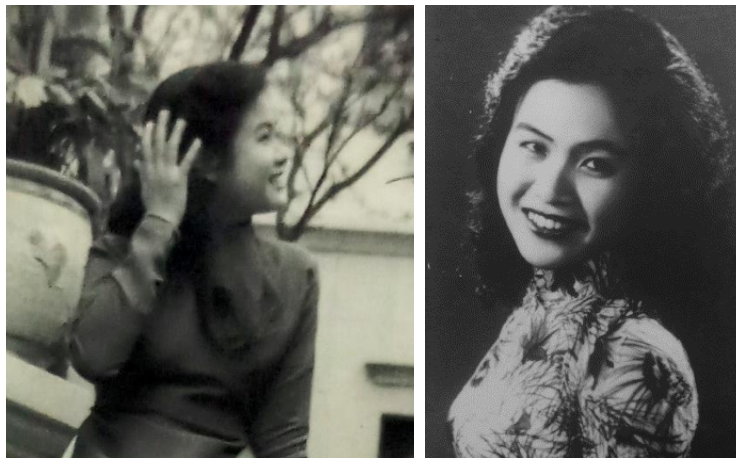

Đoàn Chuẩn & Từ Linh 1950

*Khi nào em đến với anh
Xin đừng quên chiếc áo xanh ...*

'Tà áo xanh' đã về với mây trời...

Thanh Hằng (Lê Hằng) qua đời tháng 3, 2021 – ảnh chụp 1955/1968

Lê Hằng - “ngôi sao” âm nhạc tiền chiến Hà Nội, nàng thơ trong nhiều tình khúc của nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, đã về với mây trời trong một ngày mùa xuân tại Hà Nội vào tháng 3 năm 2021

“Anh còn nhớ em nói rằng Sao mùa xuân lá vẫn rơi? Sao mùa xuân lá vẫn bay?...”, những lời ca trong nhạc phẩm *Tà áo xanh* được Đoàn Chuẩn viết dành tặng một người con gái.

“Tôi biết ông ấy sáng tác ca khúc đó cho tôi, vì tôi hay mặc áo xanh. Tôi từng đến nhà ông ấy, ra ngoài ban công đứng, và buột miệng thốt lên sao mùa xuân mà lá vẫn rơi”, ca sĩ Lê Hằng (hay Thanh Hằng) chia sẻ lúc sinh thời, như một lời xác nhận bà chính là “bóng hồng” được nhạc sĩ Đoàn Chuẩn nhắc đến trong *Tà áo xanh*.

Dấu ấn cuộc tình trong những tình khúc

“Bà Lê Hằng, mà lúc đó hay gọi là Thanh Hằng, đoạt giải nhất kỳ thi hát của Đài phát thanh Hà Nội năm 1953. Ông Đoàn Chuẩn gặp bà ở đây và rất muốn bà hát những nhạc phẩm của mình”, nhạc sĩ Thụy Kha - người có khoảng thời gian gắn bó với nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, chia sẻ và cho hay Đoàn Chuẩn mua hẳn một rạp hát để ca sĩ Thanh Hằng (Lê Hằng) biểu diễn.

Theo khảo cứu được đưa ra trong cuốn *Một thời Hà Nội hát* của nhà văn Nguyễn Trương Quý, chương trình đón xuân Ất Mùi 1955 (năm đầu tiên Hà Nội đón cái tết hòa bình sau 9 năm kháng chiến) của rạp Đại Đồng mà Đoàn Chuẩn làm chủ, có quảng cáo những danh ca đương thời: Ngọc Bảo, Huyền Nga, Thanh Hiếu, Anh Tuấn, Minh Đỗ... và cả cái tên Thanh Hằng.

Nhà văn Nguyễn Trương Quý từng nhiều lần trò chuyện với NSUT Lê Hằng khi thực hiện cuốn *Một thời Hà Nội hát*. Nhà văn kể, thoạt đầu, lúc hỏi về mối tình với nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, bà vẫn tránh không nói gì. “Có cảm giác vẫn còn có một độ tổn thương nào đó”, nhà văn Nguyễn Trương Quý nói và nhớ lại lần đến nhà nhạc sĩ Đoàn Chuẩn vào năm 1996, ông được nhạc sĩ đưa cho xem tấm hình người phụ nữ mặc quân phục đã luống tuổi, như ý nói về nàng thơ của mình mà sau này ông Quý mới hay đó chính là bà Lê Hằng. Khi nhạc sĩ Đoàn Chuẩn đã qua đời, có một đài truyền hình muốn quay phim tư liệu về ông, con trai ông là Đoàn Liêm đã đưa chiếc va li gồm những tài liệu mà nhạc sĩ để lại cho nhà văn Trương Quý xem. “Trong va li, hình ảnh người phụ nữ duy nhất chính là bức ảnh mà tôi đã nhìn thấy lúc trước. Khi tôi chụp lại và mang đến nhà bà Hằng, cả bà và các con bà đều rất ngỡ ngàng. Đó không phải là bức ảnh chụp bà thời xuân sắc, mà lúc đã 60 tuổi. Có vẻ như mối tình đó với ông Chuẩn rất dài lâu”, nhà văn Trương Quý nhớ lại.

Nhạc sĩ Thụy Kha kể, bà Xuyên, vợ của nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, khi biết chồng mình có tình cảm với bà Hằng, đã tìm đến nhà bà Hằng và nói ý rằng: “Nếu em thực sự yêu thì chị sẽ nhường cho em, nhưng em phải có trách nhiệm nuôi những đứa con của chị”. “Lúc đó, bà Hằng còn quá trẻ, nên quyết định chia tay”, nhạc sĩ Thụy Kha kể. Còn bà Lê Hằng lúc sinh thời có nói: “Bà ấy có tới gặp tôi và chúng tôi nói chuyện với nhau. Bà ấy bảo giữa em và chị có một người phải hy sinh. Tôi bảo thế thì tôi là người hy sinh. Ông có vợ rồi, tôi không thể yêu được”.

Theo nhạc sĩ Thụy Kha, bà Hằng có người chú ở chiến khu nên đã quyết định lên trên đó, chia tay nhạc sĩ Đoàn Chuẩn. Sau này, lúc bà Hằng lấy chồng, nhạc sĩ Đoàn Chuẩn viết ca khúc *Lá đổ muôn chiều*, rồi sau đó là *Chiếc lá cuối cùng*, mà theo nhạc sĩ Thụy Kha, là ca khúc cuối cùng viết về bà Hằng trực tiếp.

TT	TÊN BÀI	NĂM	GHI CHÚ
11	VĨNH BIỆT	1955	TẬP
12	CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG	1955	"BÀI CA
13	MỘT GÓI NHOKHÔ MỘT CÁNH PENSÉE	1955	"BỊ XÉ"
14	ĐỀ CỎ NHỮNG CHIỀU ẼM TẮT NẮNG	1955	
15	KHÔNG ...	1955	TẬP

Ngoài "Tà Áo Xanh", Đoàn Chuẩn còn viết những bài trong tập "Bài ca bị xé" như: 🎵 "[Chiếc Lá Cuối Cùng](#)" 🎵 "[Vĩnh Biệt](#)" (Vàng Phai Mấy Lá), 🎵 "[Một Gói Nho Khô Một Cánh Pensée](#)", "Đề Có Những Chiều Êm Tắt Nắng"... viết tặng ca sĩ Thanh Hằng thời đó và theo nhạc sĩ Đoàn Đính, thứ nam của nhạc sĩ Đoàn Chuẩn trong một phỏng vấn với ký giả Ngọc Trần đã cho biết như sau: *"Tuy yêu vợ nhưng bản chất của Đoàn Chuẩn là một nghệ sĩ đa tình. Vì thế khó trách cha tôi tội quá đào hoa. May mắn mẹ tôi là người đàn bà tinh tế, hết lòng vì chồng con. Sinh thời mẹ tôi từng nói: "Ông lãng mạn, đa tình lắm. Có vậy ông mới viết được bài hát hay thế. Ông muốn ngang thì ngang, muốn dọc thì dọc, tôi chiều ông hết. Bồn phận của tôi là chăm chồng, nuôi con, lúc nào cũng an phận chịu đựng. Ông không biết đến sinh kế, gia đình, con cái... Đời ông phóng khoáng. Nghe nhạc ông lúc nào tôi cũng ngạc nhiên - sao ông tài thế? Mỗi bài hát là một mối tình đi qua đời ông". Chính nhờ sự bao dung ấy của mẹ mà gia đình tôi được giữ trọn vẹn.*

Cha tôi yêu mẹ và sống với mẹ cả đời, nhưng chỉ viết cho bà hai bài hát, (🎵 [Đường Về Việt Bắc](#)) trong khi ông yêu một ca sĩ nổi danh xinh đẹp Hà thành lúc đó tên là Thanh Hằng và viết đến 6 bài hát tặng nàng. Mẹ tôi hay chuyện đang ở Hải Phòng lập tức đi ô tô lên Hà Nội. Ai cũng tưởng sẽ có cuộc đánh

ghen lớn, nào ngờ mẹ tôi nhẹ nhàng đến gặp cô ấy hỏi: “Chị hỏi thật em, em có yêu anh Đoàn Chuẩn không?”. Thanh Hằng trả lời rằng có. Bà nói tiếp: “Em trót yêu anh Đoàn Chuẩn nhà chị thì em cố yêu nốt ba đứa con của anh ấy nhé”. Thế là Thanh Hằng tình mộng trả mẹ tôi tất cả thư từ của hai người và xé những bài hát cha tôi tặng.

Vì thế sau này cha tôi mới viết tác phẩm *Bài ca bị xé*." Trong bản nhạc bài *Chiếc Lá Cuối Cùng*, có ghi lại lời tác giả: "*Em còn nhớ không? Chiều Chia Tay cuối cùng lúc tàn thu trên quảng đường Trần Hưng Đạo, tỏa hương hoa sữa thơm lừng và lòng chúng ta thì cay đắng vô cùng ... Chiếc lá cuối cùng là của em đó. Em hãy giữ gìn trước lúc chia tay.*" Thu 1955.

ÔB Đoàn Chuẩn & Nguyễn thị Xuyên

9 TÀ ÁO XANH

HAY "DANG DỜ"
 NHẠC ĐOÀN CHUẨN
 LỜI TỬ LINH
 CUỐI 34 ĐẦU 55

Gồm hai mùa xuân phía trời đây gặp hôn tàn, rồi
 (Bớt) nhớ tới mùa xuân nhớ nhớ tới mùa xuân
 Tình lên chơi với thuyêt cười một là cười, vì tình phôi huà
 trước ta mang một người và một mùa xuân và rồi đi mùa xuân
 trời, đêm hôm người chỉ sáng, và ai?
 đêm hôm người chỉ sáng và nhớ
 Mấy mùa xuân là không? Ta quên như mùa thu, ta quên như
 Mấy mùa xuân là không? Ta quên như mùa thu, ta quên như

Đứng, ta yêu như mùa xuân đi rồi tàn theo mùa xuân người
 Đứng, ta yêu như mùa xuân đi rồi tàn theo mùa xuân người
 về, lãng lữ sao tươi Anh còn nhớ Em sao
 về, lãng lữ âm thầm Anh còn nhớ Em sao
 này: "Sao mùa Xuân là xuân này, sao mùa Xuân là xuân này" Em
 này: "Sao mùa Xuân đến không vui, sao mùa Xuân đến không vui" Em
 đi! Có bao mùa không tàn? Có bao mùa không tàn? Có bao mùa không tàn?
 đi! Có bao mùa không tàn, có bao mùa không tàn, có bao mùa không tàn?
 Em còn nhớ Anh sao này? Khi nào em lên với anh, em lên với anh
 Em còn nhớ Anh sao này? Khi nào em lên với anh, em lên với anh
 (Chức an xanh, anh)
 (Chức an xanh, anh)

Ca khúc Tà Áo Xanh (tức Dang Dờ)
 Thủ bút của nhạc sĩ Đoàn Chuẩn

ôi, có hàng nghìn cây có nước xanh lóng lánh, phiêu phiêu màu xanh
 ôi, có hàng nghìn cây có trái màu hồng phớt, như trái hồng có i...

Rồi chiều nao xai phớt Bên thềm tằm màu bay
 Rồi chiều nao hồng giờ Tằm hìn tằm dằm nhều

Em ở trong áo phớt, nhuộm lóng lánh, ngời mướt, thướt đỏng đỏng
 Em mở lòng hồng hắt, hắt mở qua rạt bụi, đóa tình son

lúc cô ra đi, hàng giờ tâm hồn Hoa màu xói, tuyền
 Trách sao hương bụi còn có lúc tàn Mấy rừng hồng...

cảnh trên thềm lóng lánh mà đi huyền ảo thướt thướt
 mây cung tằm Mây tằm còn phớt như rất thướt thướt

Tân, tình bạn trong không gian (Biết)
 (hân) Tân, nhạc bay theo không gian

Ca khúc Tà Áo Xanh (tức Dang Dờ)
Thủ bút của nhạc sĩ Đoàn Chuẩn

Tà Áo Xanh (tức Dang Dở)

Lời 1: Gió bay từ muôn phía
tới đây ngập hồn anh,
rồi tình lên chơi với
Thuyền anh một lá ra khơi
về em phong kín mây trời
đêm đêm ngồi chờ sáng, mơ
ai

Mộng nữa cũng là không
ta quen nhau mùa thu
ta thương nhau mùa đông
ta yêu nhau mùa xuân
để rồi tàn theo mùa xuân
người về lặng lẽ sao đành

Anh còn nhớ em nói rằng
Sao mùa xuân lá vẫn rơi?
Sao mùa xuân lá vẫn bay?
Em ơi, có hoa nào không tàn
có trời nào không mây
có tình nào không phai?

Em còn nhớ anh nói rằng:
khi nào em đến với anh
xin đừng quên chiếc áo xanh
Em ơi, có đâu ngờ đến rằng
có màu nào không phai
như màu xanh ái ân

Rồi chiều nao xác pháo
bên thềm tản mát bay
em đi trong xác pháo
anh đi không ngược mắt
thôi đành em!

Lúc em ra đi lạnh giá tâm
hồn
hoa mai rơi từng cánh trên
đường
lạnh lùng mà đi tiếc nhớ
thêm chi
hoa tàn nhạc bay theo
không gian.

Lời 2: Biết nhau để mà nhớ
nhớ nhau để sầu dâng
tình tràn ôi mong manh
người mơ một sớm đến anh
rời đi đi mãi cho anh sầu
đêm đêm ngồi chờ sáng mơ
nhau

Mộng nữa cũng là không
ta quen nhau mùa thu
ta thương nhau mùa đông
ta yêu nhau mùa xuân
để rồi tàn theo mùa xuân
người về lặng lẽ âm thầm

Anh còn nhớ em nói rằng
sao mùa xuân đến không
vui?
sao mùa xuân đến không
tươi?
Em ơi, có trăng nào không
tàn
có điều nào không bay
có tình nào không say?

Em còn nhớ anh nói rằng:
tâm hồn anh dễ chóng quên
tâm tình anh dễ chóng phai
Em ơi, có đâu ngờ đến rằng
có tình nào không phai
như tình anh với em

Rồi chiều nào băng giá
tâm hồn tìm đến nhau
Em mơ trong tiếng hát
Anh mơ trong nét bút, đa
tình sao
Trách sao hoa kia còn có lúc
tàn
Nhưng riêng anh dệt mấy
cung đàn
Nhạc đời còn ghi những nét
thương yêu
Hoa tàn nhạc bay theo
không gian...

Tâm Hảo hát TÀ ÁO XANH (tức DANG DỜ):

 [Youtube](#) [MP3](#)

“Có đúng không em? người con gái có “đôi môi cá vàng”, những lời trao đổi giữa anh và em, và từ đấy, anh đã ngoan ngoãn, lặng lẽ trôi theo dòng đời, im tiếng lảng tránh, ân hận ...”

Đoàn Chuẩn - Xuân 1955

Tập nhạc NHỮNG GIÒNG MÙA THU do trưởng nam Đoàn Chính xuất bản ở Canada, sau khi nhạc sĩ Đoàn Chuẩn và phu nhân đến thăm Montreal năm 1990 và duyệt lại 18 ca khúc đăng trong tập nhạc này.

TÌNH KHÚC MÙA THU

Đoàn Chuẩn - Từ Linh

1. Tình nghệ sỹ	Thu 1947
2. Đường về Việt Bắc	Thu 1948
3. Lá thư	Thu 1949
4. Thu quyến rũ	Thu 1951
5. Chuyển bến	Thu 1952
6. Gửi gió cho mây ngàn bay	1952 - 53
7. Dạ lan hương	Thu 1953
8. Lá đổ muôn chiều	1954 - 55
9. Tà áo xanh (Dang dở)	1955
10. Chiếc lá cuối cùng	Thu 1955
11. Vàng phai mấy lá	Thu 1955
12. Tâm sự	Thu 1956
13. Gửi người em gái	Xuân 1957
14. Khuôn mặt em, Ý thơ: Văn Cao	1987
15. Đường thơm hoa sữa gọi, Thơ: Văn Long	1988
16. Một gói nho khô, một cánh pensée	Thu 1988
17. Phấn son	Thu 1989
18. Mầu nắng có bao giờ phai dấu	Thu 1989

Copyright by Đoàn Chính Musics - All rights reserved
7332 Des Écoles, Montréal (QC) H2E 2W2 Canada
Tel: (514) 593-1464 Cel: (514) 998-3393
E-mail: doanchinh45@hotmail.com

TÀ ÁO XANH QUA TIẾNG HÁT:

🎵 QUANG TUẤN 🎵 HÀ THANH 🎵 KHÁNH LY 🎵 ANH NGỌC

Tà áo xanh (Dang dở)

Đoàn Chuẩn - Từ Linh 1955

Gió bay từ muôn phía Tôi đây ngập hồn anh Rồi tình lên chơi với
(Biết) nhau để mà nhớ Nhớ nhau để sầu dâng Tình tràn ôi mong manh

Thuyền anh một lá ra khơi Về em phong kín như mây trời Đêm đêm ngồi chờ
Người mở một sớm đến anh Rồi đi mãi mãi cho anh sầu Đêm đêm ngồi chờ

sáng mở ai Mong nữa cũng là không Ta quen nhau mùa
sáng mở nhau Mong nữa cũng là không! Ta quen nhau mùa

thu Ta thương nhau mùa đông Ta yêu nhau mùa xuân Để rồi tàn theo mùa
thu Ta thương nhau mùa đông Ta yêu nhau mùa xuân Để rồi tàn theo mùa

xuân Người về lặng lẽ sao đành Anh còn nhớ em nói
xuân Người về lặng lẽ âm thầm Anh còn nhớ em nói

ràng: "Sao mùa xuân lá vẫn rơi, sao mùa xuân lá vẫn bay?" Em
ràng: "Sao mùa xuân đến không vui Sao mùa xuân đến không tươi?" Em

ôi! Có hoa nào không tàn Có trời nào không mây Có tình nào không phai
ôi! Có trăng nào không tàn Có điều nào không bay Có tình nào không say?

Em còn nhớ anh nói rằng: "Khi nào em đến với anh Xin đừng quên chiếc áo
Em còn nhớ anh nói rằng: "Tâm hồn anh dễ chóng quên Tâm tình anh dễ chóng

xanh Em ơi! Có đâu ngờ đến rằng, có màu nào không phai như màu xanh ái ân
phai" Em ơi! Có đâu ngờ đến rằng có tình nào không phai, như tình anh với em

Rồi chiều nao xác pháo Bên thềm tàn mác bay Em đi trong
Rồi chiều nao băng giá tâm hồn tìm đến nhau Em mở trong

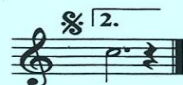
xác pháo Anh đi không ngược mắt, thôi dành em! Lúc 3 em ra đi lạnh
tiếng hát Anh mở trong nét bút, da tình sao Trách sao hoa kia còn

giá tâm hồn Hoa mai rơi từng cánh trên đường
có lúc tàn Nhưng riêng anh dệt mấy cung đàn

Lạnh lùng mà đi lướt tiếc thêm chi Hoa tàn tình tan theo không gian (Biết)
Nhạc đời còn ghi những nét thương yêu Hoa tàn, nhạc bay theo không - -

gian.

ĐOÀN CHUẨN – TỪ LINH – THANH HẰNG

**MỜI XEM CÁC TRANG NHẠC KHÁC VỀ ĐOÀN CHUẨN & TỪ LINH
DO PHAN ANH DŨNG BIÊN SOẠN TRÊN WEBSITE CỔ THƠM:**

CA KHÚC “CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG”

<https://cothommagazine.com/wp/ca-khuc-chiec-la-cuoi-cungcua-doan-chuan-tu-linh/>

CA KHÚC “ĐƯỜNG VỀ VIỆT BẮC (tức TÀ ÁO TÍM)”

<https://cothommagazine.com/wp/ca-khuc-duong-ve-viet-bac-cua-doan-chuan-tu-linh/>

CA KHÚC “TÂM SỰ” và CHUYỆN VỀ ÔNG “LỘC VÀNG”

<https://cothommagazine.com/wp/ca-khuc-tam-su-cua-doan-chuan-tu-linh-va-chuyen-ve-ong-loc-vang/>

Những bí mật của cố nhạc sĩ Đoàn Chuẩn qua lời kể của con trai Đoàn Đính

Đoàn Đính

Nhạc sĩ Đoàn Chuẩn (1924 – 2001) sinh ra ở Cát Hải, Hải Phòng. Cha ông là chủ hiệu nước mắm nổi tiếng Vạn Vân nổi tiếng thời bất giờ. Tuy nhiên, ông lại “phải lòng” tiếng đàn guitar Hawaii từ sớm nên đã tự mày mò học rồi viết nên những bản nhạc lay động biết bao thế hệ người nghe.

Nam nhạc sĩ kết hôn năm 18 tuổi, sinh được 6 người con. Ngày xưa, nhạc sĩ Đoàn Chuẩn đẹp trai, phong lưu, cùng một lúc sở hữu tới 6 chiếc xe ô tô, trong đó có một chiếc giống hệt xe của Thủ hiến Bắc kỳ. Sinh thời, tài tử Ngọc Bảo - người được coi là hát nhạc Đoàn Chuẩn quyến rũ nhất đã phải thừa nhận: “Tôi là tay chơi có hạng đất Bắc kỳ nhưng vẫn thua xa Đoàn Chuẩn”.

Ngôi nhà của gia đình Đoàn Chuẩn nay vẫn ở số 9 phố Cao Bá Quát. Từ ngày ông bà mất, con cháu ông đã dùng căn phòng xưa ông vẫn thường ở vừa làm nơi thờ phụng, vừa để làm phòng lưu niệm với rất nhiều hình ảnh, hiện vật gắn bó với ông suốt 77 năm cuộc đời.

Đoàn Chuẩn từng được mệnh danh là “Ông hoàng nhạc tình”, “Công tử Bạc Liêu xứ Bắc” rồi “Nhạc sĩ của mùa thu”... Người kính trọng cái tính quân tử cũng nhiều, người đấm đui với những tình khúc của ông cũng lắm và từ đó người ta truyền tai nhau những giai thoại.

Trong cuộc đời của mình, Đoàn Chuẩn sáng tác không nhiều, tuy nhiên, 19 nhạc phẩm đã công bố của ông đều là những nhạc phẩm “đề đời” như: **Đường về Việt Bắc**, **Lá đỏ muôn chiều**, **Tình nghệ sĩ**, **Thu quyến rũ**, **Gửi gió cho mây ngàn bay**, **Gửi người em gái miền Nam**... Cũng theo gia đình cố nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, có thể còn một số sáng tác khác của ông “ở đâu đó” nhưng chưa tìm thấy.

Một trong những điều mà nhạc sĩ Đoàn Chuẩn được dư luận nhắc đến nhiều, đó là mối tình của ông với các “bóng hồng” – những người đã tạo nên nguồn cảm hứng giúp ông viết nên nhiều bản tình ca.

Cho đến bây giờ, mỗi khi nhắc nhớ về nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, người ta vẫn thường rỉ tai nhau câu chuyện, nhạc sĩ họ Đoàn có đem lòng yêu mến một cô gái. Bây giờ ở Hà Nội cũng có một công tử nhà giàu khác thích cô.

Có hôm, ông đến đón cô gái đó đi chơi thì thấy ô tô của vị công tử kia đỗ ở cửa từ bao giờ. Vậy là Đoàn Chuẩn liền cho hai chiếc xe khác đến “khóa” đầu, “khóa” đuôi, khỏi lùi, khỏi tiến, còn ông thì ngang nhiên vào đón người đẹp đi.

Tuy nhiên, trong chương trình “Người kể chuyện tình”, con trai của cố nhạc sĩ – nghệ sĩ Đoàn Đình cho biết, cha anh không bao giờ nhắc tới bất cứ người phụ nữ nào ngoài vợ. Anh nói: “Bố không bao giờ nhắc đến bất kỳ một người phụ nữ nào khác ngoài mẹ tôi. Gia đình tôi rất nghiêm khắc. Những chuyện mà dư luận đồn thổi, trong gia đình tôi không bao giờ được nghe và cũng không được phép tò mò”.

Với cố nhạc sĩ Đoàn Chuẩn, vợ ông – bà Nguyễn Thị Xuyên là người duy nhất được ông nhắc đến trong gia đình một cách trang trọng. Nhắc đến người mẹ của mình, nghệ sĩ Đoàn Đình cho biết, bà là người phụ nữ yêu chồng thương con và một lòng một dạ vì chồng. Dù chồng là nhạc sĩ, luôn bị dư luận đồn thổi là có nhiều “bóng hồng” xung quanh nhưng bà vẫn tin tưởng chồng và không bao giờ ghen tuông hay làm gì khiến chồng phải phiền lòng.

“Mẹ tôi rất tự hào vì ca khúc “Đường về Việt Bắc” là bố viết riêng tặng mẹ. Mẹ bảo chỉ cần một bài đó là đủ rồi, còn những bài hát khác bố viết tặng ai hay liên quan đến ai thì mẹ cũng không phiền lòng”, nghệ sĩ Đoàn Đình chia sẻ.

Một trong những kỷ niệm mà nghệ sĩ Đoàn Đình nhớ nhất về bố mẹ mình, đó là năm 2007, 6 năm sau ngày nhạc sĩ Đoàn Chuẩn ra đi thì mẹ anh cũng theo ba về cõi vĩnh hằng. Thế nhưng, 3 ngày sau khi bà mất, một lần nghệ sĩ Đoàn Đình bất chợt nằm mơ thấy bố và mẹ gặp nhau và ôm chầm lấy nhau.

“Điều này khiến tôi tin rằng ở cõi bên kia cũng có sự sống, và có lẽ bố mẹ tôi đã rất hạnh phúc khi được gặp lại nhau”.

Nói về bút danh Đoàn Chuẩn – Từ Linh, nghệ sĩ Đoàn Đính cho biết, có lần cha anh từng tâm sự với con trai lớn của ông (hiện ở Canada) về bút danh này. Theo đó, Từ Linh là một người em kết nghĩa rất thân thiết mà ông vô cùng trân trọng.

“Bố nói rằng, các ca khúc của bố là nhật kí tình yêu của bố, mà nhật kí là riêng biệt, không bật mí cho người khác được. Đoàn Chuẩn – Từ Linh là một cái tên đẹp, vậy thì chỉ cần ghi nhớ điều đó là đủ, cần gì phải tìm hiểu cho kĩ ngọn ngành. Trân trọng những tác phẩm của ông là ông hạnh phúc rồi”, nghệ sĩ Đoàn Đính nói.

Đoàn Chuẩn có 6 người con nhưng chỉ có duy nhất Đoàn Đính - con trai thứ 3 là đam mê và có năng khiếu với guitar Hawaii. Năm đầu tiên, ông cho Đoàn Đính theo học một thầy giáo ở Cửa Nam (Hà Nội) khi kiến thức nhạc lý căn bản đã vững, lúc đó ông mới trực tiếp chỉ dạy. Có lần con lơ đãng, không thuộc bài, ông bắt ngồi đàn đúng 5 tiếng đồng hồ.

“Ông cụ nhà tôi có cái đặc biệt là không khen con bao giờ, lúc ửng lăm ông cũng chỉ: “Chơi như thế là được đấy!”. Có lẽ thế mà giờ đây tôi chơi đàn cũng được” - Đoàn Đính nhận xét về bản thân mình cũng bằng một câu nói giống hệt cha mình khi xưa.

Năm 2001, ông thanh thản về cõi vĩnh hằng, Hà Nội xót xa tiễn đưa một nghệ sĩ tài hoa. Trước lúc mất, người nhà hỏi ông có muốn được nghe lại những bản nhạc mà ông đã từng viết nên hay không. Ông gật đầu và ra dấu muốn được nghe lại bản “Vĩnh biệt” (còn có tên khác là “Vàng phai mấy lá”) .

TÁC PHẨM CỦA ĐOÀN CHUẨN & TỪ LINH

1. Ánh trăng mùa thu, 1947 (ca khúc đầu tay)
2. Tình nghệ sĩ, 1947
3. Đường về Việt Bắc, 1948
4. Lá thư, 1949
5. Thu quyến rũ, 1950
6. Chuyển bến, 1952
7. Gửi gió cho mây ngàn bay, 1952
8. Cánh hoa duyên kiếp (hay "Dạ lan hương"), 1953
9. Lá đổ muôn chiều, 1954
10. Tà áo xanh (hay "Dang dở"), 1955

11. Chiếc lá cuối cùng, 1955
12. Để có những chiều tắt nắng, 1955
13. Một gói nho khô, một cánh pensée, 1955
14. Vàng phai mấy lá (hay "Vĩnh biệt" hay "Bài ca bị xé"), 1955
15. Tâm sự, 1956
16. Gửi người em gái miền Nam, 1957
17. Bên cầu, 1962
18. Thuở trâm cài (bút danh Việt Tử) 1965
19. Khuôn mặt em (thơ: Văn Cao), 1987
20. Đường thơm hoa sữa gọi (thơ: Vân Long), 1988
21. Phấn son, 1989
22. Màu nắng có bao giờ phai đâu, 1989 (ca khúc cuối cùng)

